- పొన్నాల యాదగిరి

కంట్రాక్టరు అడవి నుండి నరికి వేసిన మన్నస్ని పెద్ద మొద్దులతో నిండిన బళ్ళను ఎడ్లు నెమ్మదిగా లాగుతూ పోతున్నాయి. ఇసుక పేరుకున్న దారిలో అటూ ఇటూ కదులుతూ, తలలు కిందికి దించి బలంగా ముందుకు లాగుతున్నాయి అవి. బళ్ళ చక్రాలు చేసే కీచుమనే వింత శబ్దాలు అడవి అంతా ప్రాకుతున్నాయి. ఇవేమీ పట్టించుకోక వాటిని తోలే వారు కొంత మంది కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఇంకా కొంత మంది హాయిగా చుట్టలు కాలుస్తున్నారు. మరో ఇద్దరు మొద్దుల ప్రక్కగా సందు చేసుకొని మండు టెండలో సుఖంగా నిద్రపోతున్నారు.

డాక్టర్ ప్రకాష్ ఆయాసంగా సైకిలు తొక్కుతూ వాటికి ఎదురుగా వస్తున్నాడు. గాలి ఒత్తిడి సైకిలును బలవంతంగా వెనక్కి నెట్టుతూంది. పెడలు వంగిపోతున్నాయి. అడవి మధ్యగా ఊళ్ళను కలుపుతూ వేసిన మట్టి రోడ్డు ఎగుడు దిగుడుగా ఏర్పడింది. బాగా ఇసుక పేరుకు పోయిన చోటలో ఎంత బలంగా తొక్కినా సైకిలుకి దారి ఇవ్వక పోయేసరికి ప్రకాష్‌కి దిగి నడవక తప్పలేదు.

బాగా చెమటలు పట్టిన ముఖాన్ని రుమాలుతో తుడుచుకున్నాడు. అది మట్టిగా మారిపోయింది. తల మీద, గుడ్డల మీద దుమ్ము పొదరు పడి నట్లు ఉంది. అవాంఛలా పడి ఉన్న ఆ రోడ్డు మీద ప్రకాష్ మూడు సంవత్సరాలుగా ప్రయాణం చేస్తూనే ఉన్నాడు.

ప్రకాష్ చదువు అయిపోగానే ప్రభుత్వోద్యోగం ఆర్. ఎమ్. పి. గా వచ్చింది. మారు మూలలో, ఏ సౌకర్యము లేని అడవి ప్రాంతమైన రంగాపురంలో పోస్టింగు అని తెలిసి సగం ఉత్సాహం ఎగిరిపోయింది. ఆ ఊరిలో సరిగ్గా నెల కూడా ఎవ్వరూ పని చేయలేదని సమాచారం తెలిసితే ఇంకా ఉత్సాహం తగ్గిపోయింది. అసలే ఉద్యోగాలు రాని రోజుల్లో, వచ్చిందే చాలనుకొని వెంటనే రంగాపురం చేరుకొన్నాడు ప్రకాష్.

సైకిలు పట్టుకొని నడుస్తూ తను వచ్చిన తొలి రోజులను, తరవాత జరిగిన సంఘటనలను నెమరు వేసుకోసాగాడు.

• • •

రంగాపురానికి ఆరు మైళ్ళ దూరంలోనే బస్సు వసతి ఉంది. అక్కడి నుంచి కాలి నడకతో, బళ్ళల్లోనో ఆ ఊరు చేరుకోవాలి. పంచాయితీ వారు ఇచ్చిన ఇంటిలో ప్రకాష్—భార్యతో కాపురం పెట్టాడు.

వారం రోజులు ఇంటిని [illegible] సరిగా అమర్చుకోవడంలోనే జరిగిపోయాయి. అంతవరకు ఏ ఒక్కరూ కూడా వైద్యానికి రాలేదు.

ఆ రోజు పొద్దున్నే వెంకయ్య ఆత్రంగా పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. అతని ముఖంలో భయం, ఆందోళన, ఆవేదన అన్నీ కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తున్నాయి.

"డాక్టరయ్యా! నా కొడుకు చావు బ్రతుకుల్లో ఉన్నాడు. నిన్నటి నుంచి భేదులు, రాత్రంతా జ్వరం. పొద్దుటి నుంచి ఊపిరాడక ఎగపోస్తున్నాడు. దయచేసి నా బిడ్డని కాపాడండయ్యా" అని చేతులెత్తి దీనంగా ప్రతిమాలాడు వెంకయ్య.

"పద పద" అని ప్రకాష్ మందుల బాగ్ చేత పట్టుకొని వెంకయ్య వెంట బయలుదేరాడు.

వెంకయ్య హరిజన వాడలో అడుగు పెట్టేసరికి అందరు గొల్లుమని ఏడవసాగారు. అతను వెర్రిగా తన పాక వైపు పరుగు తీశాడు. గడపలో ఎవరో ఇద్దరు అతన్ని పట్టుకొని ఏడుస్తున్నారు. ప్రకాష్ వేగంగా అక్కడికి చేరాడు.

"డాక్టరయ్యని ఇంకెందుకు తెచ్చావురా, నాయనా! ఆ అమ్మోరు నీ కొడుకుని ఎత్తుకుపోయిందిరా, నాయనా!" అని వెంకయ్య అమ్మ కాబోలు, దీర్ఘంగా ఏడుస్తూంది.

వెంకయ్య పొరి పోయే దుఃఖంతో—"ఇంకేం అమ్మవారే! అయిదు రోజుల నుంచి వాడికి భేదులు ఉన్నా కొంత మందు వేయ నివ్వలేదు, ఉన్నవారి మాయ అని. అమ్మవారు శాంతించటని [illegible] మొక్కుబడి చెల్లిస్తే. ఇంకేము [illegible] ఈ అమ్మవారిని? డాక్టరయ్యా! ఒక్కసారి [illegible] నా బిడ్డకు ప్రాణాలు ఉన్నాయేమో" అని ప్రకాష్ చెయ్యి పట్టుకొనే సరికి, నెమ్మదిగా [illegible] లోకి అడుగు వేశాడు.

మూడు సంవత్సరాల వయస్సున్న కుర్రవాని శవం [illegible] ఉంది. అతని ప్రక్కన తల్లి [illegible] ధారగా ఏడుస్తోంది.

"ఒరేయ్ రాజిగా! నీ కోసం డాక్టరయ్య మందు [illegible] వచ్చాడురా. [illegible] ఆ దేవుడికి [illegible] రా, నా [illegible]" అని [illegible] స్తూంది.

ఆ [illegible] ప్రకాష్‌ [illegible] పెరుగుతున్నాయి. మరొకసారి శవాన్ని చూశాడు. రెండు వైపుల [illegible] తలవైపు [illegible] ఎగిరి [illegible] ఉన్నాయి. [illegible] ప్రతీకగా ఉన్న ఆ [illegible] చూసేసరికి ప్రకాష్ [illegible] తిరిగాడు. [illegible] భుజాన్ని తట్టుతూ, "[illegible] కొడుకుని [illegible] వాణ్ణి. [illegible] చేసినా [illegible] దేవుడు [illegible] పోయి ఉండేది. [illegible] స్తున్నారు" అని [illegible] వెంకయ్య [illegible] ఇంటికి [illegible] రాడు.

[illegible] అక్షరాస్యత [illegible] ప్రభుత్వం ఎన్నో వైద్య సౌకర్యాలు కల్పించినా, అవి పొందలేని అభాగ్యులు [illegible] చూసి బాధపడ్డాడు ప్రకాష్. వారిలో పాతుకుపోయిన మూఢ నమ్మకాల వేళ్ళను ఎవరు పెరికి [illegible] అర్థం కాలేదు.

• • •

ఊరిలో రెండు నెలలు గడిచాయి. ప్రకాష్ ఇంటికి వచ్చేసరికి వెంకయ్య, అతని భార్య వరండాలో కూర్చొని ఉన్నారు.

"ఏంటి, వెంకయ్యా!" అని పలకరించాడు ప్రకాష్.

"అయ్యా! దీని రెండు [illegible] బాగా [illegible] మందు [illegible] నా కొడుకు [illegible] అమ్మవారి [illegible] ఒరిగింది! అమ్మవారిని శాంతింప చేయటానికి [illegible] ఇప్పుడు కూడా [illegible] చెప్తున్నారు. [illegible] డాక్టరయ్యా! ఆ రోజు [illegible] ఎక్కువ [illegible] బాగుచేయాలి" అని [illegible] వెంకయ్య.

ప్రకాష్ వెంకయ్య భార్య కళ్ళని బాగా పరీక్ష చేశాడు. అది [illegible] వచ్చిన వ్యాధి. ఒక ఇంజెక్షను [illegible] కంటిలో మందు వేశాడు. అది [illegible] చెప్పాడు.

"[illegible] కూడా [illegible]" అన్నాడు వెంకయ్య.

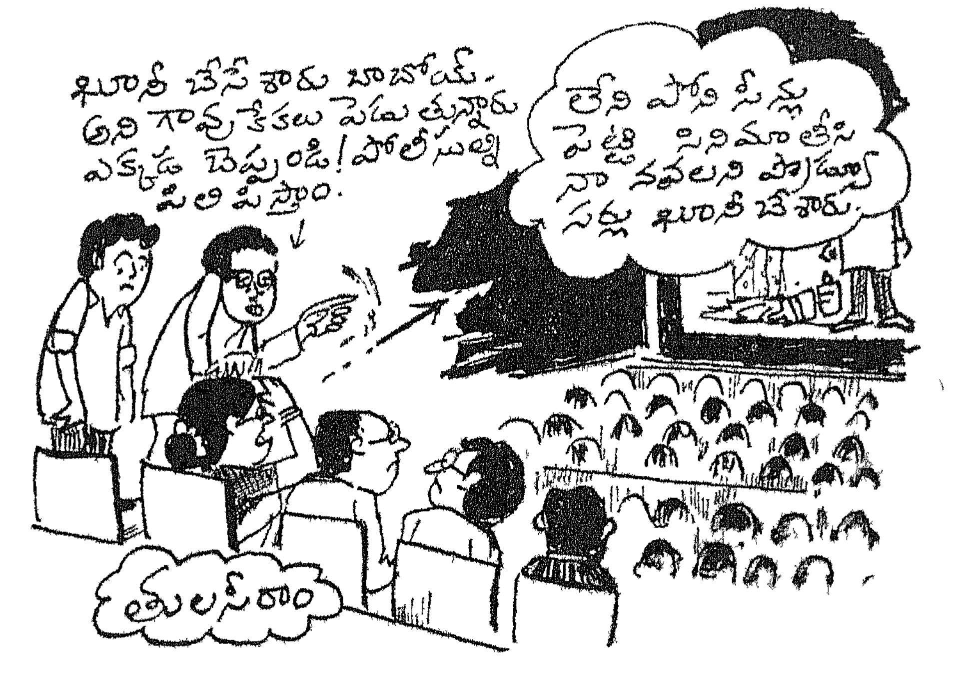

"ఏం ఫర్వాలేదు. మందులు వుట్టుకు జబ్బు నయమయ్యేదాకా వాడు" అని వైద్యం చెప్పాడు ప్రకాష్.

మూడు రోజుల్లో వెంకయ్య భార్యకు కొన్ని జబ్బు నయమయింది. గూడెంలో చాలా మందికి డాక్టరు మందుల మీద గురి కుదిరింది. ఈ విషయం తెలిసి రంగాపురంలో పగానికి పైగా ఉన్న గ్రామ ప్రజలు కూడా ప్రకాష్ దగ్గిర వైద్యం చేయించుకోవ సాగారు.

• • •

రంగాపురంలో మిడిల్ స్కూలు ఉంది. ఆ స్కూలు టీచరు శ్రీహరి, ప్రకాష్ కలిసి ఒక రోజు సాయంత్రము ఆ ఊరి పక్కనే ఉన్న వాగు వైపు బయలు దేరాగు. శ్రీహరి ఆ ఊరికి కొత్తగా వచ్చాడు.

వాగు మీదుగా ఊరికి వచ్చే గాలి వారి శరీరాలకు చల్లదనాన్ని అందించి పోతూంది. వారి రాక కోరకన్నట్లు సూర్యుడు ఎర్రటి పట్టు తివాచీని వాగు నీటి మీద పరిచినట్లుంది.

ప్రకాష్, శ్రీహరి ఇద్దరు పెుత్తటి ఇసుకలో కూర్చున్నారు. ప్రకాష్ ఈ ఊరికి వచ్చి అప్పుడే మూడు సంవత్స రాలు కావస్తూంది.

"ఈ రోజు స్కూల్లో మొత్తం టీచర్లందరు కనిపించారు. ఏమిటి విశేషం?" అడిగాడు ప్రకాష్.

"డెప్యూటీ డెవలప్‌మెంటు ఆఫీసరు గారు తనిఖీకి వస్తున్నారని తెలిసింది. అందుకోసమే అందరు జాగ్రత్త పడు తున్నారు" జవాబిచ్చాడు శ్రీహరి.

మిడిల్ స్కూలులో పనిచేస్తున్న తొమ్మిది మంది టీచర్లలో ఆరుగురు ఆ ఊరి వారే. పొద్దున లేవగానే ఇంటి పనులు, తరవాత స్వంత పొలం పనులు చూచుకొంటారు. ఎప్పుడైనా పనిలేరితే లేదా ఎవ్వరైనా తనిఖీకి వస్తున్నారని తెలిస్తే స్కూల్లో హాజరవుతారు. ఫస్టు నాడు మట్టుకు ఎంత పని ఉన్నా, జీతాలు తీసుకోవడం మానరు. పొరుగూరి నించి వచ్చిన శ్రీహరి, ఇంకొకతను కలిసి మొత్తం స్కూలు వ్యవహారాలు చూస్తుం టారు.

"డాక్టరుగారూ! మీ ప్రాక్టీసు ఎలా ఉంది ఇక్కడ?" అని శ్రీహరి అడిగాడు.

"ఇక్కడి ప్రాక్టీసుకి, పట్టణం ప్రాక్టీ సుకి చాలా తేడా ఉంటుంది. కూలిచేసే మనిషి ఒక్కొంటికి నాలుగు రూపాయ లకు తక్కువ కాకుండా సంపాయిస్తారు. అందులో తాగుడుకు పోను మిగతాది ఇంటికి తెస్తే, ఆ ఇల్లాలు తను సంపా దించిన కూలి డబ్బులు కలిపి ఇంత గంజి చేసి పిల్లలకు పోస్తుంది. మందులకు డబ్బులు ఉండవు. మామూలు జబ్బులను వారు అసలు పట్టించుకోరూ. బాధ ఎక్కువగా ఉంటే, కూలికి పోలేని పరిస్థితి ఉంటే అప్పుడు డాక్టరు దగ్గరికి వస్తారు. మందులకు అరువు పెడతారు. చాలామంది దెయ్యమనో, అమ్మవారు అనో పూజారి దగ్గరఅప్పుచేసి మొక్కులు చెల్లిస్తారు. అటు జబ్బులు తగ్గవు, ఇటు అప్పుల బాధ పెంచుకుంటారు', అని వివరంగా చెప్పాడు ప్రకాష్.

"ఈ గ్రామంలో రెండు మూడు గ్రూపులు ఉన్నాయికదా—ఎలా వ్యవహరి స్తున్నారు వారితో?" సందేహం వెలి బుచ్చాడు శ్రీహరి.

"అవును, నిజమే! అందరితోనూ మంచిగా మాట్లాడి, తెలివిగా పక్కకు జరుగుతూ ఉంటాను. ఏదో అర్జెంటు కేసు మీద ఒకరి ఇంటికి వెళ్ళి మందులు ఇస్తే, వాళ్ళకు పోటీగా ఉన్న అతను తనకు చిన్న తలనొప్పి ఉన్నా సరే ఇంటికి వచ్చి పరీక్ష చేయమని కోరుతాడు. నేను వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి పరీక్ష చెయ్యకపోతే అవమానించినట్లు ఫీలవుతాడు.

"ఇంకా కొంతమంది విచిత్రంగా ఉంటారు. మొన్న పొద్దున పీడువెళ్ళ దూరం నుండి ఒకతను బండి తీసుకొని వచ్చాడు. తన భార్య ప్రసవ వేదన పడుతూంది, వెంటనే వచ్చి చూడమని ప్రాధేయపడ్డాడు. బండిలో మళ్ళీ ఇంటి దగ్గిర దిగబెడతానని ఒప్పించి తీసుకు పోయాడు. అతని ఊరు చేరగానే భార్య ప్రసవించిన సంతోష వార్తని ఎవ్వరో తెలిపారు. అతను ఎడ్లను విప్పి ఆవతలికి తోలి, ఇంటిలోకి వెళ్ళాడు. పదిహేను నిమిషాల వరకు రాకపోయేసరికి ఒకరితో పిలిపించి తిరిగి పంపించే ఏర్పాటు చేయమని అడిగితే ఎడ్లు అలిసిపోయాయి, సాయంత్రం బండి కడుతా నంటాడు. పని తీరి పోయిన తరవాత డాక్టరు ఎందుకు అనే అతని స్వార్థానికి నవ్వు వచ్చింది. ఇంకో మాట అనకుండా మందుల సంచీ తీసుకొని కాలి నడకన ఇంటికి బయలుదేరాను. ఇలా విచిత్రకాల మనుష్యులున్నా, ఏదో విధంగా ప్రాక్టీసు నడుపుతున్నాను. వాళ్ళ హృదయాల్లో వైద్యం మీద నమ్మకము కుదిరేలా చేస్తున్నాను" అని వివరంగా మాట్లా డుతూ, ఇద్దరూ ఇంటి వైపు బయలు దేరారు.

• • •

ఏడుపులు, అరుపులతో పది, ఇరవై మంది అగ్ని జ్వాలలా డాక్టరు ప్రకాష్ ఇంటి ముందు వాలారు. రాత్రి ఎనిమి దవుతూంది. అప్పుడే భోజనానికి కూర్చున్న ప్రకాష్ వెంటనే లేచి ఇవతలికి వచ్చాడు. లాంతరు వెలుగులో మసకగా కనిపిస్తున్న వారిని ఉద్దేశించి, "ఏమ య్యింది?" అని ప్రశ్నించాడు.

"నర్సునికి దొడ్లో పాము కరిచింది. మంత్రాలు వేసే రామయ్య పనిమీద పట్టణం వెళ్ళాడు. మీరే వీణ్ణి కాపా డాలి" అని రెండు, మూడు కంఠాలు ఒక్కసారే పలికాయి.

ప్రకాష్ నర్సయ్య దగ్గిరికి వచ్చాడు. లాంతరుని ఎవ్వరో దగ్గిరగా పట్టు కొన్నారు. నోటి నుంచి అప్పుడే నురుగు వస్తూంది. నుదుటి మీద చెమటలు, కళ్ళల్లో నుండి నీరు కారుతున్నాయి. ఊపిరి తీయడానికి ఆయాస పడు తున్నాడు. 'విషం బాగా పాకింది' అను కున్నాడు ప్రకాష్.

పెంటనే సామాను తెచ్చి రబ్బరుతో కాలుకి పైగా గట్టిగా కట్టి, కాటు దగ్గిర కొద్దిగా గాయం చేశాడు.

"నా దగ్గిర పాము కాటుకి మందులే లేవు. ఇతన్ని వెంటనే హాస్పిటలుకి తీసుకె వెళ్ళాలి. ఏదైనాబండి ఏర్పాటుచెయ్యండి" అని ఆదుర్దాగా అన్నాడు ప్రకాష్.

నర్సయ్య భార్య ఏడుస్తూ రెండు చేతులు జోడించి, "బాబూ! మాకు ఏ హాస్పిటళ్ళు తెలియవు. నీవే ఎలాగైనా కాపాడాలి. నా పసుపు, కుంకుమ నిలిపాలి. ఎన్ని డబ్బులైనా చెల్లించుకొంటాను" అని ప్రాధేయపడింది.

గుంపులో నుంచి గట్టిగా—"ఏమి డాక్ట రయ్యా నువ్వు! మందులు లేవంట— మందులు లేక పోతే ఇతను ఎందుకు ఈ ఊళ్ళో..." అస్పష్టంగా ఒక కంఠం పలికింది.

ప్రకాష్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. పాము కాటుకి మందులు పెద్ద హాస్పిటల్లో కూడా అరుదుగా ఉంటాయని వీరి కేమి తెలుసు? మన దేశంలో ఉన్న పాముల్లో కొద్ది శాతం మాత్రమే విష జంతువులు. పాము అనగానే భయపడతారు కొందరు. కరిచింది అనగానే సగం ప్రాణం వదుల తారు మరి కొందరు. అప్పుడు మంత్రాలు చదివి వీళ్ళను రక్షించుతారు. కాని, అసలు విషానికి ఏ మంత్రము లేదు— మందు కూడా అరుదుగా ఉంటుందని ఎవ్వరు చెప్పాలి వీరికి? మనస్సులో మథన పడ్డాడు ప్రకాష్.

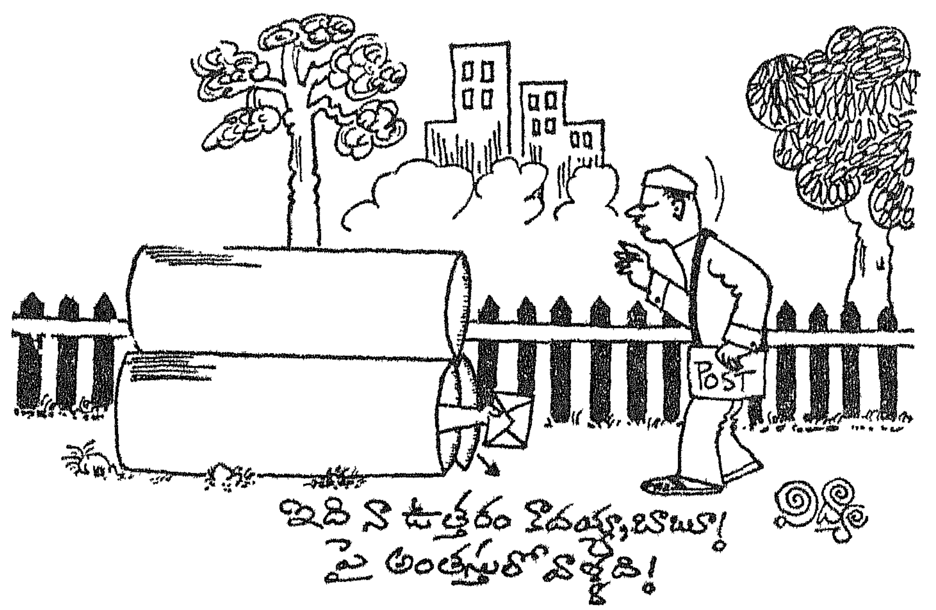

"నా మాట విని పెద్దినా బండిని తయారు చేసి వెంటనే ఇతన్ని హాస్పిటలుకి తీసుకు వెళ్ళండి" అని మళ్ళీ ప్రకాష్ చెప్పాడు.

వాళ్ళు నిరాశగా— "పదండిరా— భగవంతుడు ఎలా చేస్తే అలా అవుతుంది. రాంపురంలో ఉన్న మంత్రగాణ్ణి పిలిచుకు వద్దాము" అని మత్తుతో పక్కి ఉన్న సర్పయ్యని ఎత్తుకొని వెళ్ళారు.

ప్రకాష్ చాలాసేపు అలాగే నిలుచున్నాడు. భార్య భోజనానికి పిలిచినా మనస్సు ఒప్పలేదు. అలాగే కూచున్నాడు. దూరంగా ఏడుపులు, పాటలు వినిపిస్తున్నాయి. బహుశః మంత్రగాడు పనిచేస్తున్నాడు. [illegible] అని [illegible] పోయింది. 'పెద్ద మంత్రం నేర్చినా సర్పయ్య [illegible]' [illegible] ప్రకాష్. పది నిముషాలైంది. బహుశః సర్పయ్యకు నయమయి ఉంటుంది అనుకొన్నాడు.

[illegible] మీద పడుకొన్నాడు ప్రకాష్. [illegible] ఏడుపులు, [illegible] [illegible] [illegible] చూశాడు. సర్పయ్య [illegible] ఆ [illegible] వెంటనే [illegible] ప్రకాష్ గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. [illegible] మనిషికి తను [illegible] సాయం చెయ్యలేకపోయానని ఎంతో

ఆనాడూ ఈనాడూ కొందరి చర్మ సౌందర్యం ఒక్కటే!

పియర్స్ అందించే నాజూకుతనాన్ని మీ చర్మానికి సమకూర్చండి. సబ్బుల తయారీలో ఓ శతాబ్దపు అనుభవం స్ఫటికం వలె గల ఈ ప్రతి ఒక్క సబ్బులోనూ ఇమడ్చబడింది. పియర్స్ యొక్క సౌమ్యత, స్వచ్ఛత ఈ సబ్బు ద్వారా మీరు చూడవచ్చు.

పియర్స్ - అసలైన గ్లిసరిన్ సబ్బు

పియర్స్ మీ చర్మాన్ని యవ్వనంగా, సుకుమారంగా ఉంచుతుంది

హిందూస్థాన్ లీవర్ వారి విశిష్ట ఉత్పత్తి

లింటాస్-PS.56-140 TL

బాధపడ్డాడు. అతనికి ఆ రాత్రి పడుకోవా లని అనిపించలేదు.

తెల్లవారి కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని ప్రకాష్ కూర్చుండగా గొల్లపల్లి నుంచి కొంత మంది ఒక స్త్రీని తీసుకొని వచ్చారు. ఇద్దరు మనుష్యులు ఆమెని రెండు వైపుల చేతులతో పట్టుకొన్నారు. ఆమె కనుగుడ్లు పెద్దగా చేసి అటూ, ఇటూ పిచ్చిగా చూస్తూంది.

ప్రకాష్ ఆమెని కూర్చుండబెట్టి నాడి, శరీరంలో వేడి అన్నీ పరీక్ష చేశాడు. అన్నీ మామూలుగా ఉన్నాయి. ఆమె చెంపలు పటపటా బాదుకొని పిచ్చిగా మాట్లాడ సాగింది. పళ్ళు గట్టిగా కొరికి, అప్పుడే ఏడవసాగింది. అంతలోనే చలి అంటూ గజ గజ వణకసాగింది.

"డాక్టరయ్యా, రెండు రోజులనుండి ఇదే వరస. మొన్న రాత్రి నిద్రలో లేచి పెద్దగా అరిచింది. మేము అందరము లేచి పట్టుకోకపోతే ఎటువైపు పరు గెత్తేదో తెలియదు. అప్పటినుంచి ఇంత వరకు కడుపులోకి అన్నం లేదు, కంటికి నిద్దరలేదు" అని వినయంగా చెప్పాడు ఓ పెద్దాయన.

ప్రకాష్‌కి బోధపడింది, అది హిస్టీరియా కేసు అని. నిద్రమత్తు ఇంజెక్షను తన దగ్గిర లేదు. దానికి సమానమైన ఒక ఇంజెక్షను తయారు చేసి, ఆమెను గట్టిగా పట్టుకోమని చెప్పాడు. ఇంజెక్షను చేస్తూండగా ఆమె అటూ ఇటూ కదలడంతో కొద్దిగా రక్తం వచ్చింది. దూదితో అది తుడిచివేశాడు ప్రకాష్.

రెండు నిమిషాలు మామూలుగా ఉండి మళ్ళీ ఇంతకు ముందుకంటే ఎక్కువగా అమ్మాయి గొడవ మొదలు పెట్టింది. అక్కడున్న వారందరికీ డాక్టరు మీద, ఆయన మందుల మీద నమ్మకం ఎగిరి పోయింది.

హిస్టీరియా కేసు బాగా ముదిరి పోయింది. అలాగే వదిలితే పిచ్చికూడా రావచ్చని ప్రకాష్ గ్రహించాడు. వెంటనే ఎలక్ట్రిక్ షాక్ ఇస్తే బాగుండును. కాని, వసతి ఏది?

"మీరు వెంటనే ఈమెని హాస్పిట లుకి తీసుకు వెళ్ళండి. అక్కడ కరెంటు పెట్టి నయం చేస్తారు. ఈ రోజే తీసుకువెళ్ళండి" అని సలహా ఇచ్చాడు ప్రకాష్.

"బలేవాడివయ్యా! మందు ఇచ్చి బాగుచేయమని వస్తే, అది చాతకాక పట్నం వెళ్ళి కరెంటు పెట్మంటావా! అంతమాత్రానికే 'నేను డాక్టరును' అని బోర్డు ఎందుకయ్యా, తీసి అవతల పారేయక? ఇటువంటి డాక్టర్లు ఊళ్ళో ఉన్నా ఒక్కటే, లేకున్నా ఒక్కటే" అని విసురుగా మూడు రూపాయలు తీసి టేబిలుమీద పడవేసి, "పదండిరా, సిగ మూగే(పూనకము) పోచమ్మ దగ్గిరికి వెళ్దాము. ఆమె అన్నీ నయం చేస్తుంది" అని ఆ స్త్రీని తీసుకు వెళ్ళారు.

ప్రకాష్ తల నరికి చేతికి ఇచ్చినట్లు బాధపడ్డాడు. ఉన్న వసతుల్లో తను కొన్ని రోగాలకు చికిత్స చెయ్యగలడు. మరి కొన్నింటికి చెయ్యలేడు. ఈ జబ్బు

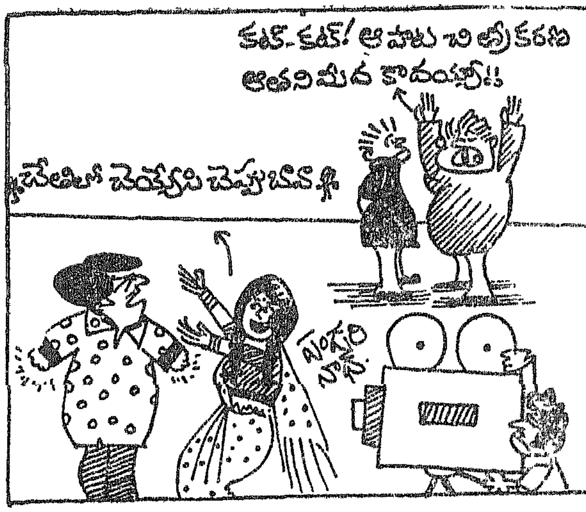

ఇలా నయం చేయాలి అని చెబితే, మూఢ విశ్వాసాలలో మునిగి తేలుతున్న వీరు పట్టించుకోరు. నిజంగా తను ఈ వృత్తిలో, ఈ గ్రామంలో ఉండటం వ్యర్థం అని నిర్ణయానికి వచ్చాడు ప్రకాష్.

ఉద్యోగానికి రాజీనామా పత్రం వ్రాసి పంచాయితీ ప్రెసిడెంటును కలవడానికి బయలుదేరాడు ప్రకాష్. ఒక వీధి నుంచి నర్సయ్య శవాన్ని ఊడ్చడానికి వెళుతూ గుంపు ఎదురయ్యింది. ముందర వాయి స్తున్న డప్పుల చప్పుడు కఠోరంగా చెవు లకి తాకింది. అతనికి కళ్ళు తిరిగాయి! అటు తప్పించుకొని మరో వీధికి వచ్చే సరికి, హిస్టీరియా రోగి అందరితో కలిసి నడుస్తూ వస్తూంది. ఆమెను ఈ సారి ఎవ్వరు పట్టుకోలేదు. ముఖా నికి పసుపు బాగా రాసి ఉంది. పది నిమిషాల్లో ఆమె మామూలు మనిషి అయింది. దేవాలయం దగ్గిర చెట్టు కింద కాపురం ఉన్న పిచ్చి సన్యాసి బిగ్గరగా నవ్వుతున్నాడు. ఏదో గొణుక్కుంటున్నాడు. ఈ సారి ప్రకాష్‌కి [illegible] రాలేదు. తన పరిస్థితి చూసి, [illegible] జాలిగా నవ్వినట్లు అనిపించింది.

అరగంటసేపు అన్నీ వివరంగా చర్చించి, పంచాయితీ ప్రెసిడెంటు గోపాలరెడ్డిగారు, "మూఢ నమ్మకాలు మన వారిలో మొదటి నుంచి బాగా పాతుకొని ఉన్నాయి. ఈ ఊరు వదిలి నీవు ఇంకో చోటికి వెళ్ళినా ఇటువంటి ప్రజలే, ఇలాంటి పరిస్థితులే ఎదురవు తాయి. మూఢ విశ్వాసాలు ఒక్కరోజులో తొలగి పోవాలంటే సాధ్యం కాదు. దానికి ప్రభుత్వం అన్ని సర్కారుద్వారా ప్రచారం చెయ్యాలి. విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు, నాయకులు మూరుమూల పల్లెలకి, ఇంటింటికి తిరిగి దీన్ని రూపుమాపాలి. అది కాల క్రమేణ జరుగుతూంది. ఇక రెండవ విషయం. డాక్టరుగా కొన్ని అవధులు ఉంటాయి. ఆ పరిధిలో తనకు వీలై నంతగా రోగులకు సాయం చేయగలడు డాక్టరు. అందువల్ల ఇప్పుడు జరిగిన దానితో నీ తప్పేమి లేదు! నీవు రాజీ నామా ఇవ్వడం ఏ మాత్రం న్యాయం కాదు. ఈ మూఢ విశ్వాసాలను అంతం చెయ్యడానికి నీవు ఇక్కడే నిలవాలి. నేను అన్ని విధాలా సాయం చేస్తాను" హామీ ఇచ్చాడు.

ప్రకాష్‌కి ఆ వాదన సబబుగా తోచింది. రంగాపురంలోనే ఉండి ఈ జాడ్యాన్ని తొలగించాలని దృఢ నిశ్చయంతో వెనక్కి తిరిగాడు. *